

svare dem paa den Maade, som jeg her gør i dette Øjeblik, i alt Fald vil jeg til-lade mig at gøre det saaledes. Jeg vil dermed ikke have lagt Skjul paa, at jeg ogsaa mener, at dette Ting har begaaet meget væsentlige Fejl ved flere Lejligheder, ogsaa den Gang den saakaldte Brændevinsdagsorden var til Forhandling her i Tinget. Men jeg betragter det dog som den største Fejl, der er begaaet, at dette Ting, da Toldkommissionen havde arbejdet et Par Aars Tid, og vi havde faaet Toldloven til Behandling her i Tinget, paa meget vigtige og omfattende Omraader forlod det, som hele Toldkommissionen, Højre og Venstre og hvilken Side, man nu hørte til, var bleven enig om. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der var adskillige af dem, der vare absolute Modstandere af denne Reform, der gned sig i Hænderne, da dette Ting begik det Fejlgreb, som det efter min fulde Overbevisning var, at for-lade det, der var opnaaet Enighed om i Toldkommissionen, paa vigtige Omraader. Toldloven ligger jo ikke for her, og jeg skal vel vogte mig for at komme ind paa en Omtale af den, kun skal jeg sige, at hvis det er Meningen at lade dette Spørgsmaal vente, indtil det viser sig, hvorledes Statskassen bliver stillet, efter at disse Love ere gennemførte, ser jeg ikke rettere, end at det vil være fuldt berettiget at indtage dette Standpunkt. Vi kunne jo ikke berøve Staten dens Evne til fortsat at kunne op-fulde sine Forpligtelser. Hvad saa den senere Fortsættelse af Arbejdet paa Skatte-lovene angaar, efter at de i sin Tid først vare blevne rejste af Baron Reedtz-Thott, finder jeg mig kun foranlediget til at gøre et Par Bemærkninger. Jeg mener, at det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) i Gaar var noget lempeligere i sin Dom om Skattekommissionens Arbejde, end han har været det ved tidligere Lejligheder. Jeg finder for saa vidt ikke Anledning til at modsige ham, men i de Konklusioner, som det ærede Medlem derefter drog, er jeg imid-lertid ikke ganske enig med ham. Jeg har lige siden den Tid, da Toldkommissionens Forslag kom til Behandling her i dette Ting, været af den Formening, at det var meget uklogt af Ministeriet Se-hested at lave noget nyt og forelægge de For-slag, der fra dette Ministeriums Side bleve fremsatte i det andet Ting. Man maatte kunne sige sig, at, efter den Udvikling, der var foregaaet, og de Standpunkter, der vare indtagne hos det store Flertal i dette Ting, var det ganske unyttigt at komme

med saadanne Skattelove, som det af mig nævnte Ministerium den Gang fremsatte. Man vilde ganske sikkert have gjort langt klogere i fra den Side at kaste Ansvaret paa dette Ting og sige: Det er Folke-tinget, der har nedsat den parlamentariske Skattekommission, det Resultat, hvortil den er kommen, og som Folketinget viser sig at acceptere, skulle vi tage som Udgangspunkt for Behandlingen af disse store Spørgsmaal, vi ville nu se at komme til Kundskab om, hvorledes det andet Ting stiller sig til disse Forslag. Hvis Mini-steriet da havde optraadt mæglende mel-lem Tingene, kunde der maaske paa dette Tidspunkt have været naaet et Resultat, men saaledes som Sagen blev grebet an, var der ganske sikkert ingen Udsigt til under den Ledelse at naa til noget som helst Resultat. Man maatte daarlig være kendt med Forholdene i Landet, dersom man ikke kunde indse det, og det var man paa den Side som bekendt; man var ikke vel be- kendt med disse Forhold. Da saa Landstinget, som det er blevet sagt fra saa mange Sider, gjorde sin store Vending ved de Forslag, som bleve fremsatte af det Med-lem af det høje Landsting, som nu er rejst til Italien, kan jeg ikke nægte, at jeg er enig med dem, der sige: Dette var et Omslag af en ganske mærkelig Karak-ter. Virkningerne have vi nu i de For-slag, der her foreligge.

Naar jeg nu stiller mig paa det Stand- punkt, at jeg anbefaler, at vi acceptere det, der her foreligger, skal jeg ikke ud- tale nogen Kritik, men jeg vil dog ikke tilbageholde, at hvis man havde benyttet den Løsning, der var Udsigt til efter Folketingets daværende Standpunkt, saa var man ogsaa den Gang naaet til en Løsning, der var bleven Genstand for færre Beklagelser end de, der rejses nu. Derudaf drager jeg nu imidlertid den Slutning, at det ikke lader sig gøre at lade disse Forslag blive Genstand for noget Forsøg paa Ændring eller noget Forsøg paa en saadan yderligere Behand-ling, at deres Fremme standses. Jeg mener, at de have Mangler, det mene vi rimeligvis alle, men det er ganske urigtigt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) at paastaa, at det er saa uretfærdigt, hvad vi her ere i Begreb med at gennemføre, som han tillod sig at paastaa i sit Foredrag i Gaar. Tværtimod, det er en Rettelse af en Uretfærdighed, der har bestaaet i mange Aar og er bleven større og større, eftersom Ud- viklingen er foregaaet, og det er derfor i